

[Kaj Hansen.]

neder, skal man til at redde dette land for, er det femte gang. Det er, ligesom om intervallerne bliver kortere og kortere, og derfor kan vi forudse, at vi i løbet af en 2-3 måneder er i den situation, at alle disse kræfter bryder løs fra alle leder og kanter. Og så tror jeg, at regeringen, hvis den fortsat vil have lydhørhed i befolkningen, hvis den fortsat vil blive troet af fagbevægelsen, bliver nødt til at sadle om, så bliver den nødt til at bygge sin støtte på andre kræfter end dem, vi har set komme til udtryk i dette forlig.

Glensgård (FP):

Regeringen magter ikke at klare den nuværende situation. Vi så det senest i forbindelse med augustforliget, som pålagde skatter på 4,6 mia kr. Skatter på hvad? Ja, i den sidste ende skatter direkte på produktion. Under alle omstændigheder var hovedparten af disse skatter en afgift på dagligvarer, som den mand, der står i produktionen, skal have. Det var afgift på kaffe, det var afgift på sukker, det var afgift på øl og tobak, det var afgift på brændstof til bilen, ja, det var også afgift på knallerten. Når sådanne skatter gennemføres uden samtidige skattelettelser, så rammer et sådant forlig hårdt.

Formanden:

Undskyld, der er uro i sidelokalet, alt for megen uro.

Glensgård (FP):

Augustforliget ramte den danske lønmodtager hårdt. Havde man i stedet for sagt, at den danske lønmodtager skulle have en reallønsfremgang uden omkostningsstigning for erhvervslivet, ja, så ville man samtidig kunne komme og sige, at man ønskede at gennemføre andre finanspolitiske stramninger, men det skete ikke.

Nu sker der altså det, at man med det nye forlig, der bliver lagt på bordet, siger, at fortjenesten inden for dansk erhvervsliv nu skal bremses, den fortjeneste, som i forvejen er alt, alt for lille. Erhvervslivet har behov for en omkostningsdæmpning, det har ikke behov for stop for avancestigninger. Der er ikke noget formål med at lave dette avancestop, fordi den fortjeneste, der er af den investerede kapital i erhvervslivet, langt fra står mål med det arbejde, der ligger bag. Erhvervslivet skulle derimod

have mulighed for øgede avancer. Det ville være en sikker vej til øget produktion gennem flere arbejdspladser. Men hvad sker? Er der enkelte erhvervsdrivende tilbage, der vil investere i nye arbejdspladser, ja, så vil disse arbejdspladser ikke blive besat, fordi en produktionsomkostningstime i erhvervslivet er alt for dyr på grund af den enorme produktionsafgift, som indkomstskatten udgør. Indkomstskat er nemlig en produktionsafgift.

Tog man derimod fat om nældens rod, som fremskridtspartiet gjorde med det forslag, vi fremsatte i 1974 vedrørende den offentlige sektors lønføring, så ville vi have undgået de problemer, vi havde i sidste uge. Hvad skete der? Ja, med augustforliget skete der det, at oliechaufføren med de 25-26 kr. i timen blev ramt lige så hårdt som chaufføren, der arbejder inden for HT, men som ligger på en 38-40 kr. i timen. Den chauffør, som altså ligger og kører tankbil til 25-26 kr. i timen, ville markere, at han ikke længere ville finde sig i at blive belastet af de enorme afgifter, som regeringen havde lagt i augustforliget. Han aktionerede, fordi han ikke ville finde sig i, at den offentligt ansatte chauffør skulle ligge så meget højere end han. Vi ser bare sådan en ting som de overenskomstansatte chauffører, der kører for kontraktvognmændene inden for Hovedstadsområdets Trafikselskab. De ligger 6-8 kr. lavere i timen end den chauffør, der er direkte

Formanden:

Jeg advarer mod hemmelige forhandlinger i sidelokalet. Her kan vi praktisk taget ikke høre andet.

Glensgård (FP):

Den chauffør, som kører inden for HT, ligger altså disse næsten 10 kr. højere i timen. Den overenskomstansatte chauffør, altså den mand, der kører for den kontraktansatte vognmand, bliver ramt betydelig hårdere end den chauffør, der er ansat af det offentlige. Så skete eksplosionen. De brandmænd, der var ansat hos Falck, ville ikke længere finde sig i, at de brandmænd, der er ansat i den offentlige sektor, lå så meget højere.

Fremskridtspartiet har gang på gang advaret mod denne lønføring i den offentlige sektor, men da vi fremsatte vores forslag om en parlamentarisk kommission vedrørende disse